

NSZZ

**REGION
BIAŁYSTOK**

Solidarność

BIULETYN INFORMACYJNY NR 33 ● 15.12.94

TA NOC

ta noc do innych niepodobna
wśród białej ciszy słychać
oddech drzewa
pod kapturem śniegu

znowu w ogniu duszne
terytorium nieba?
dym i aniołów osmalone
skrzydła?

Gwiazdo Betlejemską wyprostuj
pytania
pomóż się odnaleźć w krainie
żywota
w tej ziemi jałowej jak powiada
Eliot
spokój daj ale też odrobinę
pięknego szaleństwa
wszak chłód wokół i pora
na prezenty nastąpiła

JERZY SIKORA

Z okazji
Świąt Bożego Narodzenia
i Nowego Roku

życzymy:

pracującym - podwyżek
bezrobotnym - pracy
wątpiącym - nadziei
błądzącym - światła prawdy
wszystkim - radości

Zarząd Regionu Białystok
NSZZ „Solidarność”
wraz z redakcją Biuletynu

Z PRAC KOMISJI KRAJOWEJ

Stanowisko KK ws. Grudniowych rocznic

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” stwierdza, że do dziś tragiczne wydarzenia z najnowszej historii Polski nie zostały wyjaśnione, a sprawcy nie zostali nazwani i ukarani.

Ani sprawcy Grudnia '70, ani autorzy stanu wojennego, ani mordercy gorników z KWK „Wujek”, ani mordercy z Lubina, ani skrytobójcy, sprawcy zabójstw w latach rządów W. Jaruzelskiego — nie zostali ukarani.

Opieszałość prokuratury i ślamazarność sądów w toczących się nielicznych procesach urąga podstawowym zasadom Rzeczypospolitej — czasami nazywanej „państwem prawa”. Dlatego zgodnie z uchwałą nr 13 VI KZD przeprowadzimy pikietę przed Urzędem Rady Ministrów i Ministerstwem Sprawiedliwości pod następującymi hasłami:

1. Szybkie zakończenie śledztw w sprawie zbrodni popełnionych na Wybrzeżu w grudniu 1970 roku i osądzenie winnych;
2. Zawieszenie w czynnościach służbowych osób oskarżonych o zbrodnie popełnione w KWK „Wujek” i „Manifest Lipcowy”;
3. Zakwalifikowanie zbrodni z 1970 i okresu stanu wojennego jako zbrodni przeciwko ludzkości, które nie podlegają przedawnieniu;
4. Przyjęcie ustawy o zawieszeniu biegu przedawnienia w stosunku do przestępstw nie ściganych z przyczyn politycznych w latach 1944-1989.

Realizując uchwałę VI KZD Klub Parlamentarny NSZZ „Solidarność” wystąpi z inicjatywą ustawodawczą zmian w kodeksie karnym przedłużającym okres ścigania zbrodni przeciwko ludzkości jeśli powodem nie rozpoczęcia procesów były przeszkody natury politycznej — bo PRL chroniła swych funkcjonariuszy nawet przed wszczęciem dochodzeń.

nie żądamy zemsty — żądamy prawdy i sprawiedliwości.

Uchwała KK

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” postanawia, iż region posiada prawo wyboru delegatów na Krajowy Zjazd Delegatów kadencji 1995-98 w takiej liczbie, że na każdego delegata musi przypadać co najmniej 3.000 członków, przy czym za podstawę przyjmuje się średnią liczbę liczby członków w tym regionie na koniec miesięcy: listopad, grudzień 1994 r. i styczeń 1995 r. Weryfikacja tej liczby może być oparta o kryterium zawarte w uchwale finansowej KZD po poprawkach wprowadzonych przez VI Krajowy Zjazd Delegatów. Kwota podlegająca weryfikacji winna być pomniejszona o załagłości na rzecz Komisji Krajowej.

Walne zebrania delegatów regionu muszą przy dokonywaniu wyborów delegatów na Krajowy Zjazd Delegatów określić kolejność miejsc mandatowych tak, by można było — w razie potrzeby — zweryfikować liczbę delegatów wg podanych wyżej kryteriów.

Uchwała KK

ws. akcji protestacyjnej Związku

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” stwierdza, że protest pracowników sfery budżetowej oprócz postulatów pracowniczych dotyczy spraw ważnych dla całego społeczeństwa, takich jak właściwe funkcjonowanie oświaty, ochrony zdrowia, nauki i kultury.

Wobec bezprzykładowego ignorowania trwającego od 2 tygodni protestu głodowego Komisja Krajowa postanawia poprzeć go akcją całego Związku.

Komisja Krajowa ogłasza dzień 20 grudnia 1994 r. dniem protestu i solidarności z postulatami pracowników sfery budżetowej walczących o swe postulaty.

Komisja Krajowa domaga się od rządu niezwłocznego podjęcia dwustronnych rozmów z naszym Związkiem.

Propozycja skierowania naszych postulatów do Komisji Trójstronnej ds. Społeczno-Gospodarczych odbieramy jako grę na zwłokę. Przypominamy, że w Komisji Trójstronnej wszystkie związki zawodowe, w tym NSZZ „Solidarność” odrzuciły projekt ustawy o kształtowaniu wysokości wynagrodzeń sfery budżetowej. Ponowne rozpatrywanie tej sprawy bez zasadniczej zmiany stanowiska rządu może jedynie doprowadzić do skompromitowania idei trójstronności.

Z PRAG KOMISJI KRAJOWEJ

Białystok 16.12.1994 r.

Prezydium Zarządu Regionu Białystok NSZZ „Solidarność” realizując uchwałę KK z dnia 14.12.1994 r. w sprawie akcji protestacyjnej w dniu 20.12.1994 r. postanowiło przeprowadzić akcję protestacyjną w Regionie poprzez:

- oflagowanie zakładów pracy flagami związkowymi,
- włączenie syren alarmowych przez 1 min o godz. 12.00,
- zorganizowanie pikietki pod Urzędem Wojewódzkim przez pracowników służby zdrowia i oświaty.

Zwracamy się do Komisji Zakładowych o wsparcie tej akcji poprzez czynne włączenie się do tych form protestu.

**Ze związkowym pozdrowieniem
Przewodniczący Zarządu Regionu Białystok
NSZZ „Solidarność”
JÓZEF MOZOLEWSKI**

Przerębla '95

W miesiącu lutym 1995 r. na zalewie Siemianówka Zarząd Regionu Białystok NSZZ „Solidarność” organizuje 2 dniowy Podlódowy Miting Wędkarski o Puchar Przewodniczącego Zarządu Regionu.

Impreza ma formę otwartego koleżeńskiego mitingu wędkarzy podlódowych z naszego Regionu. Prawo udziału w imprezie ma każdy wędkarz, który wniesie opłatę w wysokości 600 tys. zł / po denominacji 60 tys. zł/. W ramach opłaty, organizator

zapewnia: nocleg w hotelu w Bondarach, pełne wyżywienie, gorący posiłek w trakcie łowienia, a także kiełbaskę przy ognisku. Przewidziano też szereg imprez towarzyszących dla uczestników mitingu.

Regulamin zawodów oraz wszelkie informacje dotyczące mitingu, można uzyskać w siedzibie ZR pok. 68 lub tel. 232—46 (kol. Adam Stawowski).

Na uczestników mitingu czekają atrakcyjne nagrody i upominki.

Dział Organizacyjny ZR

**„Biuletyn Informacyjny”
jest pismem
wewnątrzwiązkowym**

Choinka

Zarząd Regionu Białystok NSZZ „Solidarność” organizuje w dniach 21-22 stycznia 1995 r. cykl imprez choinkowych dla dzieci z domów dziecka i z rodzin ubogich — wielodzietnych. Oprócz prezentów choinkowych organizujemy wiele innych atrakcyjnych imprez m.in.: zabawę z zespołem muzycznym, znanym z częstych występów w TVP, prezentację filmów dla dzieci w białostockich kinach oraz występy dziecięcych zespołów muzycznych.

Wszystkich, którzy chcieliby pomóc Świętemu Mikołajowi w jego Zbożnym Dziele prosimy o kontakt z Działem Organizacyjnym Zarządu Regionu.

OŚRODEK SZKOLENIOWY Fundacji Gospodarczej NSZZ „Solidarność” Białystok, ul. Spółdzielcza 8

Biuro Ośrodka p. 209, tel./fax 324-958
organizuje kursy:

■ **PODSTAW OBSŁUGI KOMPUTERA PC**

60 godzin lekcyjnych. Cena 1.250.000 zł.
Dla osób bezrobotnych cena: 1.000.000 zł.
W programie: DOS, Norton Commander, Tag, Lotus 1-2-3, Mks-Vir, nauka obsługi drukarki igłowej.

■ **KSIĘGOWOŚCI KOMPUTEROWEJ**

135 godzin lekcyjnych. Cena: 2.600.000 zł.
Dla osób bezrobotnych cena: 2.350.000 zł.
W programie: Podstawy obsługi komputera PC, teoretyczne podstawy księgowości, komputerowy system finansowo-księgowy.

■ **PODATKOWE.**

23 godziny lekcyjne. Cena 1.250.000 zł.

■ **JĘZYKA ANGIELSKIEGO.**

80 godzin lekcyjnych. Cena: 1.600.000 zł.

■ **SEKRETAREK.**

200 godzin lekcyjnych. Cena: 4.250.000 zł.
Dla osób bezrobotnych cena: 4.000.000 zł.
W programie: podstawy obsługi komputera PC, j. angielski, techniczne środki biurowe, maszynopisanie.

■ **MASZYNOPISANIA.**

50 godzin lekcyjnych. Cena: 1.200.000 zł.

NIE STAĆ CIĘ NA

GAZETY

CZYTAJ NASZ

BIULETYN!

Budżet a służba zdrowia

Gdyby zapytać kogoś w Katowicach, Szczecinie czy Wrocławiu z czym mu się kojarzy Białystok, często można usłyszeć odpowiedź — z Akademią Medyczną. Nie tyle chodzi tu o zabytkowy pałac, który jest jej siedzibą, ale raczej o białostockie środowiska naukowo-medyczne, które coraz bardziej zyskują sobie uznanie w kraju.

A jak wygląda w rzeczywistości sytuacja służby zdrowia województwa białostockiego. Patrząc statystycznie to: około 20 jednostek opieki zdrowotnej, w tym 9 zespołów opieki zdrowotnej, 3 specjalistyczne zespoły opieki zdrowotnej, 3 szpitale wojewódzkie, Wojewódzki Ośrodek Medycyny Pracy oraz 4 inne jednostki (Wojewódzka Kolumna Transportu Sanitarnego, Wojewódzka Stacja Krwiodawstwa, Wojewódzka Stacja Pogotowia Ratunkowego i Prewentorium Przeciwgruźliczne).

Na utrzymanie jednostek opieki zdrowotnej z budżetu Wojewody przeznaczono ogółem (bez dopłat do leków dla osób uprawnionych do tego) **663,8 mld zł** w 1992 r., **903,6 mld zł** w 1993 r. oraz **1,125,5 mld zł** na 1994 rok (ustawa budżetowa po zmianach do 30 września).

Dominującą pozycję wydatków bieżących jednostek ochrony zdrowia (80% środków) stanowiły płace i pochodne. Na wydatki rzeczowe, w tym m.in. na zakup leków, środków sanitarnych i drobnego sprzętu medycznego, żywienie chorych, materiały gospodarcze oraz opłaty eksploatacyjne przeznaczono 20% budżetu (**136,9 mld zł** w 1992 r., **187,0 mld zł** w 1993 r. i **168,4 mld zł** w okresie 3 kwartałów 1994 r.) Kwoty te, nie wystarczały jednak na niezbędne wydatki i opłaty eksploatacyjne. W związku z tym, rosły zobowiązania za dostawę leków, produktów żywnościowych, drobnego sprzętu medycznego, energii oraz innych materiałów i usług.

I tak, w skali województwa na koniec 1992 r. zobowiązania sięgały **29,7 mld zł**, na koniec 1993 r. — już **56,6 mld zł**, a na koniec września 1994 r. **114,5 mld zł**.

Na zakupy aparatury medycznej i innego sprzętu wydatkowano tylko **1,3 mld zł** w 1992 r., **8,8 mld zł** w 1993 r. i **6,7 mld zł** w I półroczu 1994 r.

Przedstawione rachunki ekonomiczne i ich relacje wobec faktycznych potrzeb, uodwadniają bezsensowność przyszłorocznych założeń polityki budżetowej państwa.

Wygląda to w ten sposób, że większość otrzymanych środków budżetowych musiała być przeznaczona na płace pracownicze i ich pochodne, związane to było z gwarancją ustawową tych wydatków oraz czynnikiem

inflacyjnym, który i tak był większy od planowanego.

W latach 1992-1994 stworzono prawne możliwości gromadzenia przez jednostki opieki zdrowotnej środków specjalnych i wykorzystania ich na pokrycie kosztów działalności podstawowej, z wyłączeniem płac i ich pochodnych, a od 1994 r. — również na zaspokojenie wymagalnych zobowiązań oraz zakupy inwestycyjne o charakterze odtworzeniowym.

Tak więc ze źródeł pozabudżetowych dochody pieniężne wynosiły: 25 mld zł w 1992 r., około 45 mld zł w 1993 r. oraz 20 mld zł w I półroczu 1994 roku, przy czym około 70% z tych kwot stanowiły dochody gromadzone na rachunkach środków specjalnych. Pozyskiwano je z dobrowolnych wpłat i darów, zbiórek publicznych oraz z odpłatności za świadczenia lecznicze, wynajem pomieszczeń, udostępnienie aparatury medycznej itp.

Oprócz środków pieniężnych, jednostki opieki zdrowotnej otrzymały pomoc:

— z samorządów terytorialnych, w formie umorzenia należności podatkowych, zwolnień z opłat za korzystanie z nieruchomości należących do gmin,

— od różnych gestorów, w formie darów apartury i sprzętu medycznego, leków i ma-

teriałów medycznych, produktów żywnościowych, bielizny, środków czystości.

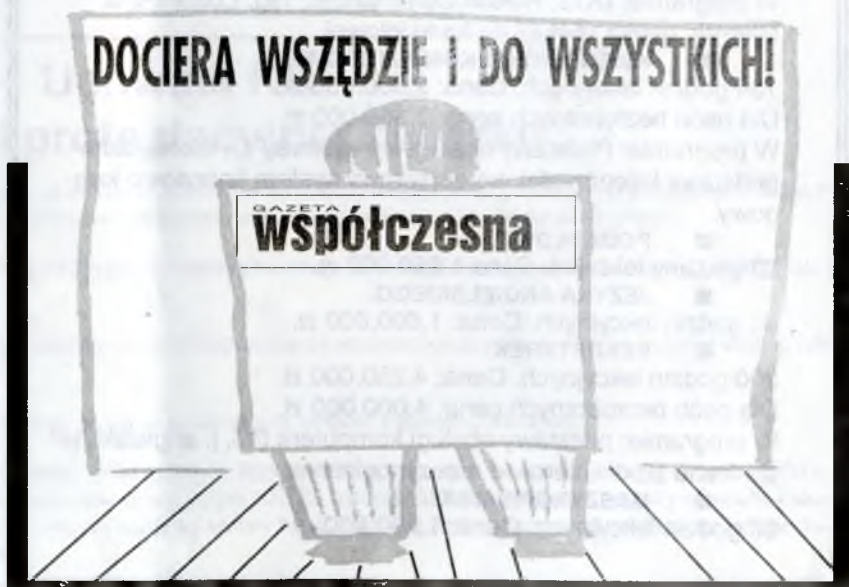
W sumie, środki pieniężne ze źródeł pozabudżetowych sięgały od 14% do 25% uzupełnienia środków budżetowych otrzymywanych na wydatki rzeczowe i zakupy inwestycyjne.

Problemy finansowania służby zdrowia od wielu lat budzą wiele kontrowersji. Ze strony pracowniczej mówi się, że coraz mniej środków przeznacza się na płace. Z drugiej strony widać złą organizację i brak racjonalizacji kosztów wydatkowanych z budżetu na poszczególne jednostki opieki zdrowotnej.

Wydaje się, że przyczyny kryzysu w wydatkowaniu środków budżetowych na publiczne zakłady opieki zdrowotnej to, brak mechanizmów wymuszających racjonalizację ich wydatkowania, a z drugiej strony, tradycyjny sposób funkcjonowania tych placówek, nie mieszczący się w realiach ekonomii i nowoczesnych metod zarządzania. Nade wszystko jednak, trzeba powiedzieć, że wielkość środków budżetowych przeznaczana się na służbę zdrowia musi być zwiększona w taki sposób, żeby zapewnić jej funkcjonowanie przynajmniej na nie niższym poziomie niż dotychczas.

Jasno z tego wynika, że bez zasadniczej reformy systemu ubezpieczeń społecznych i sektorów publicznej opieki zdrowotnej tego problemu nie rozwiąże ten czy inny rząd.

MIROSLAW MARKOWSKI

SOLIDARNOŚĆ

BIULETYN INFORMACYJNY • DODATEK KZ PRACOWNIKÓW OŚWIATY I WYCHOWANIA NR 11

Wybory w Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” Pracowników Oświaty i Wychowania w Białymstoku

9 grudnia 1994 r. w Zespole Szkół Zawodowych Nr 2. odbyło się Walne Zebranie Delegatów KZ NSZZ „S” POiW w Białymstoku. Ponownie przewodniczącym KZ został **Jędrzej Łucyk**, wiceprzewodniczącą **Krystyna Wasiluk**, sekretarzem-skarbnikiem **Danuta Busłowska**.

Pozostali członkowie KZ, to: **Krzysztof Pogorzelski, Dariusz Mierzyński, Alfred Komar, Michał Zakrzewski, Aneta Krajska, Maria Raciborska, Marian Sacharewicz, Irena Litwinienko, Miranda Sawicka, Wojciech Miszkiel, Bernard Zabielski, Elżbieta Bohuszewicz, Maria Mischczuk, Krystyna Orłowska.**

Na członków Komisji Rewizyjnej zostali wybrani: **Henryk Suchocki, Ewa Krasieńska, Teresa Sikorska, Agnieszka Rzeszevska, Zofia Bolwan.**

Jeżeli masz problemy w pracy, zgłoś się do Komisji Zakładowej, która mieści się przy ul. Suraskiej 1, pokój 63.

Biuro czynne w godzinach: 8—16.

Dzięki koalicji i ZNP

1 grudnia Sejm RP uchwalił nową Ustawę o kształtowaniu środków na wynagrodzenia w sferze budżetowej. Tym samym została anulowana ustawa z roku 1989. Przeszła obowiązywać zasada wiązania płac nauczycieli ze sferą produkcji materialnej. Była ona przez kilka lat zawieszana, ale dawała pewną nadzieję na przyszłość.

Nowouchwalona ustawa pozbawiła nauczycieli tej właśnie nadziei, ustalając płace na żenująco niskim poziomie. Zakładany wzrost płac o 6% powyżej planowanego przez rząd poziomu inflacji nie daje gwarancji nawet na utrzymanie dotychczasowego poziomu płacy realnej, gdyż rzeczywisty poziom inflacji jest zawsze znacznie wyższy od planowanego.

Mówi się o podwyżce w budżetówce w styczniu o ok. 500 tys. złotych i w sierpniu o ok. 900 tys. Ale jeżeli realizacja tej obietnicy będzie wyglądała tak jak w tym roku/obiecano podwyżkę średnio o 1 mln. zł. a faktyczna podwyżka płac wyniosła średnio około 400 tysięcy/, to nastąpi kolejny znaczny spadek płacy realnej: z 72% w stosunku do średniej krajowej — nawet do 50 %.

W kolejnych latach płace w budżetówce będą ustalane przez Komisję Trójstronną. Należy jednak zauważyć, że dwiema stronami w tej Komisji będzie rząd, który jest naszym pracodawcą. Związki zawodowe nie będą więc miały szansy na obronę naszych interesów.

Ponieważ zadłużenie wewnętrzne i zewnętrzne państwa jest ogromne, więc jeszcze bardzo długo nie będzie pieniędzy na oświatę i służbę zdrowia.

W Sejmie zasiada kilkudziesięciu nauczycieli, członków ZNP.

Nie potrafili zrozumieć, dlaczego głosowali oni przeciwko interesom grupy zawodowej, z której się wywodzą. Czyżby dobro partii było sprawą nadrzędną? Trudno oprzeć się wrażeniu, że mamy pewnego rodzaju powtórkę z historii.

A już zupełnie rozczuliła mnie szczerść pana marszałka Małachowskiego, który oświadczył publicznie w Białymstoku na zjeździe Unii Pracy, że w przypadku zawetowania ustawy przez prezydenta on i jego partia wystąpią w Sejmie ponownie przeciwko Wałęsie — oczywiście za odpowiednią cenę zaoferowaną ze strony koalicji rządowej. A oznacza to, że wystąpią przeciwko nam. Serdecznie dziękujemy!

/KW/

Delegaci WZD Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” Pracowników Oświaty i Wychowania w Białymstoku solidaryzują się ze strajkującymi pracownikami służby zdrowia, wyrażają poparcie dla ich postulatów i przekazują słowa otuchy.

„Szkola bez stresu ?”

Coraz częściej słyszymy o stresogenności szkoły. Dyskutuje się w różnych gremiach o tym, w jaki sposób szkoła ma się stać „miła, łatwa i przyjemna” dla uczniów. Dąży się do złagodzenia dyscypliny i wiele robi, aby stopniowo zanikał autorytet nauczyciela.

Wiele osób z zachwytem opowiada o eksperymentalnych szkołach, gdzie nie ma ocen, klas, stresów ale rozwijana jest twórcza postawa ucznia.

W Stanach Zjednoczonych było to szczególnie popularne w latach sześćdziesiątych. W takich szkołach uczniowi nie wolno było się nudzić, nie wolno było go zmuszać do rywalizacji, ani do niczego wbrew jego woli, nie musiał pisać klasówek. Uczeń przede wszystkim musiał być twórczy i szczęśliwy, i egzystować bez stresów.

Po ukończeniu takiej szkoły podstawowej prawie wszyscy uczniowie byli półanalfabetami, mieli kłopoty z dostaniem się lub ukończeniem szkoły średniej. Wielu z nich nie potrafiło znieść normalnego życia i popełniło samobójstwo lub znalazło się w zakładach dla umysłowo chorych. Nieliczni tylko absolwenci takich placówek potrafili pokonać trudności szkoły średniej i ukończyć studia. Bardzo wnikliwie to zjawisko przedstawił dr James Dobson w książce pt. „Zasady nie są dla tchórzy” z podtytułem: „Jak zacho-

wać równowagę między miłością a dyscypliną w wychowaniu dzieci”. Polecam tę książkę zarówno rodzicom jak i nauczycielom.

Autor w sposób bardzo przystępny i w oparciu o konkretne przykłady udziela porad dotyczących postępowania z dziećmi w trudnych sytuacjach.

Proces wychowania młodego człowieka odbywa się w środowisku rodzinnym i w szkole. Dziecko musi się nauczyć poruszać w systemie wartości uznawanych przez społeczeństwo, musi znać zasady postępowania. Uczeń sam z siebie w naukę nie włoży więcej wysiłku niż się od niego wymaga. Dlatego rodzina i szkoła musi od niego żądać pewnych postaw nie tylko ze względu na naukę, ale również dlatego, że jednym z celów nauczania jest przygotowanie młodych ludzi do dalszego dorosłego życia, które wymaga samodyscypliny, kontroli, pracy i podporządkowania się czyjejs władzy.

Wydaje się, że stresów w szkole nie da się uniknąć. Ważne jest, aby nauczyć się z nimi sobie radzić. /KW/

REDAKCJA: Krystyna Wasiluk

Układy zbiorowe pracy

Długo oczekiwane wejście w życie ustawy o układach zbiorowych pracy (dział XI k.p.) rozpoczyna radykalną przebudowę ustawodawstwa pracy w Polsce. W jej wyniku Kodeks Pracy pozostanie podstawowym aktem prawnym gwarantującym minimalne prawa pracownicze, natomiast w układach zbiorowych pracy o rzeczywistym kształcie praw i obowiązków będą decydować strony indywidualnej umowy o pracę tj. partnerzy układów zbiorowych pracy.

Układy zbiorowe pracy będą mogły dotyczyć niemalże wszystkich wszystkich pracowników. Nie będą one bowiem zawierane jedynie dla mianowanych pracowników urzędów państwowych, mianowanych pracowników samorządowych, sędziów i prokuratorów. Układy mogą także przewidywać uprawnienia dla osób wykonujących pracę na innej podstawie niż stosunki pracy, a także dla emerytów i rencistów. Układy zbiorowe będą zatem negocjowane nie tylko w tzw. sferze produkcyjnej, ale również w nauce i edukacji, ochronie zdrowia, kulturze i wszędzie tam gdzie działają związki zawodowe.

Nowe przepisy szeroko określają zakres spraw, które można regulować w układach zbiorowych.

Są to przede wszystkim warunki, jakim powinna odpowiadać treść stosunku pracy z wyjątkiem:

- zasad szczególnej ochrony pracowników przed zwolnieniem z pracy,
- uprawnień przysługujących pracownikom w związku z nieuzasadnionym lub niezgodnym z prawem wypowiedzeniem lub

rozwiązaniem stosunku pracy bez wypowiedzenia,

— odpowiedzialności porządkowej oraz dyscyplinarnej pracowników,

— urlopów macierzyńskich i wychowawczych,

— ochrony wynagrodzenia za pracę.

W układzie zbiorowym pracy będzie zatem można regulować nie tylko wynagrodzenia, odprawy, odszkodowania, gratyfikacje i inne świadczenia przysługujące pracownikom (np. deputaty), ale również skrócić normę dobową lub tygodniową czasu pracy, wydłużyć urlop wypoczynkowy itd.

Strony układu będą mogły swobodnie określić wzajemne zobowiązania, w tym zwłaszcza: obowiązki dotyczące przestrzegania postanowień układu, sposobu publikacji i rozpowszechniania jego treści oraz trybu dokonywania ocen funkcjonowania układu.

Kodeks wyraźnie podkreśla, iż wyjaśnienie treści postanowień układu należeć będzie do jego stron. W związku z tym układ powinien także określać tryb jego postanowień, a także rozstrzygane będą powstające na tym tle spory.

Na szczególną uwagę zasługuje nowe unormowanie, zgodnie z którym strony będą uprawnione do określania w układzie „własnego” trybu rozstrzygnięcia wszelkich kwestii spornych związanych z przedmiotem rozstrzygnięcia sporów, które wyłonią się w ich trakcie. Wówczas przepisy o rozwiązywaniu sporów zbiorowych nie będą miały zastosowania, chyba, że strony zdecydowały o ich stosowaniu w określonym zakresie.

(mim)

**JEŚLI
REKLAMA
TO TYLKO W NASZYM**

BIULETYNIE

**ATRAKCYJNE
WARUNKI**

ZAPRASZAMY

PZU SA

- **Bezpieczeństwo**
- **Pewność**
- **Tradycja**

Rozmowa z dyrektorem I Inspektoratu PZU SA inż. Janem Gardockim — członkiem NSZZ „Solidarność”

— Czy mógłby Pan przedstawić czytelnikom „Biuletynu” jakie ubezpieczenia oferuje PZU SA?

— Niewątpliwie najważniejszym ubezpieczeniem jest ubezpieczenie OC. Ubezpieczenie to jest obowiązkowe, ale wybór zakładu dobrowolny. Przy zawartym w PZU SA OC nareszcie za darmo otrzymuje się Zieloną Kartę oraz jej odpowiednik na wschód. Do tej karty, jak było poprzednio, darmowe Assistance. OC w PZU — to 15% zniżki do kolejnego ubezpieczenia — Auto Casco (AC), które po wprowadzeniu od 10.12.1994 r. nowych ogólnych warunków ubezpieczenia AC, obejmuje również zdarzenia, które wydarzyły się poza granicami kraju. Razem z AC zawartym w PZU funkcjonuje darmowe ubezpieczenie Assistance — Polska. Za minimalną składkę można zawrzeć ubezpieczenie o ograniczonym zakresie Mini-Casco. Komplet ubezpieczeń komunikacyjnych, zamyka ubezpieczenie od nieszczęśliwych wypadków NW kierowcy i pasażerów.

— Czy może Pan powiedzieć, jak w PZU SA funkcjonuje mechanizm wznawiania i inkasowania składek za ubezpieczenie OC?

— Do wszystkich klientów, również tych, co wypowiedzieli nam umowę w tym roku, wysyłamy blankiety z podaniem składki płaconej jednorazowo lub w dwóch ratach, z uwzględnieniem posiadanych obniżek. W tym miejscu chcę poinformować, że razem z blankietami OC wystaliśmy blankiety na ubezpieczenie NW. Zaznaczam, że jest to ubezpieczenie dobrowolne i głównie jest ofertą dla tych, co nie zawierają ubezpieczenia AC, przy którym NW było zawsze zawierane. Nie oznacza to, że nie mogą z niego skorzystać ubezpieczający NW razem z AC.

Oplaty można realizować we właściwym terenie inspektoracie oraz w punktach akwizycyjnych PZU SA, jak też podczas kontaktów u pracujących w rejonie pośredników. Można również nieodpłatnie dokonywać wpłat w placówkach PKO i poczcie. Korzystając z okazji apeluję o wcześniejsze dokonywanie opłat, aby nie było ich spiętrzenia przed upływem terminu

31.12.br. Nie tylko ze względu na upływ terminu i grożące odsetki, ale również ze względu na denominację złotego, wskazane jest dotrzymanie terminu.

— PZU SA zajmuje się także likwidacją szkód — na czym to polega?

— Jako pierwsi na naszym terenie wprowadziliśmy bezgotówkowe rozliczenia z klientami. Ci, którzy nie mają własnych funduszy lub nie chcą ich angażować do czasu rozliczenia szkody, a zależy im wyłącznie na zlikwidowaniu szkody z tego sposobu likwidacji są bardzo zadowoleni. Poszkodowanym proponujemy cztery warianty likwidacji szkody.

1. Rozliczenie kosztorysowe, gdy klient nie przedstawia rachunków. W tych rozliczeniach jest przyszłość, gdy w Polsce ustabilizują się ceny części i usług.

2. Wybór zakładu współpracującego wykonującego naprawę bezgotówkową lub rozliczającą się z klientem.

3. Wykonanie naprawy w dowolnym zakładzie, ale przy stosowaniu niewygórowanych cen. To dlatego, że nie chcemy

występować przeciw interesom naszych klientów, tolerując nadmierne zyski właścicieli warsztatów lub nadmierne, czasami nieuzasadnione koszty, które mogą doprowadzić do podwyższenia składek.

4. Przyjęcie silnie uszkodzonego pojazdu, gdy naprawa jest nieopłacalna, w zamian za wypłatę odszkodowania równego aktualnej wartości pojazdu. Ten rodzaj likwidacji szkody zyskuje powszechne uznanie.

Z tych czterech wariantów klient dokonuje wyboru i gdy nie korzysta z zakładu o wygórowanych cenach, to z rozliczeniem nie ma problemów.

Podsumowując, chciałbym zaprosić wszystkich chętnych do korzystania z naszych usług, a oferujemy jeszcze wiele innych, także atrakcyjnych.

Kończąc, chciałbym wszystkim czytelnikom „Biuletynu”, członkom „Solidarności” z Regionu Białystok złożyć najserdeczniejsze życzenia pomyślności z okazji Świąt Bożego Narodzenia i Nowego Roku.

Tekst sponsorowany

UWAGA DYREKTORZY SZKÓŁ I ZAOPATRZENIOWCY PRZEDSIĘBIORSTW!

PRZEDSIĘBIORSTWO HANDLOWO-USŁUGOWE

“MEBIL” sc

Białystok, ul. Zwycięstwa 14/3

(dojazd od ul. Choroszczańskiej) Tel. 510-563

POSIADA W SPRZEDAŻY

- **MEBLE SZKOLNE**
 - stoliki, krzeselka uczniowskie,
 - krzesła tapicerowane,
(skaj, tkanina)
 - tablice szkolne.
- **MEBLE BIUROWE**
(szeroki asortyment)

WOLNA TRYBUNA

Socjaldemokraci czy liberałowie?

Chęcią wyborcze ugrupowań politycznych które w wyniku ubiegłorocznych wyborów parlamentarnych przejęły władzę w kraju, miały bardzo prospołeczny charakter. Programy wyborcze serwowane pod hasłami: *tak dalej być nie musi, mamy te same problemy — rozwiążmy je razem*, wysuwano po to, by skutecznie przekonać do siebie najbardziej potrzebnych, którym było już wszystko jedno kto będzie rządził, po prostu oczekiwali oni szansy na poprawę bytu materialnego, zaś postkomunistyczne partie składały obietnice gwarancji bezpieczeństwa socjalnego.

Minął rok i okazało się, że polityka społeczno-ekonomiczna nie zmieniła się na lepsze. Mimo kilkuprocentowego wzrostu gospodarczego (który zresztą odnotował jeszcze gabinet Suchockiej), realny dochód rodzin pracowniczych ciągle się obniża. Poziom bezrobocia nieznacznie jakby się zmniejszył, jednakże wynika to z sezonowości i wszystko wskazuje na to, że będzie dalej rosło. Pieniądże wydawane na „aktywną” walkę z bezrobociem, nie przyniosły, nie przyniosą i przynosić nie będą pozytywnych efektów, bo wydawane są, bez żadnego planu i pomysłu.

Do starych afer doszły nowe, a majątek narodowy jest dalej rozkradany. Polska lewica wywodząca się z PRL-u ukazała swoje prawdziwe oblicze.

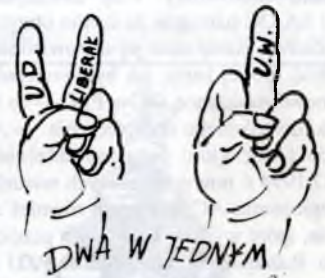
Formacje lewicowe wyrosły w XIX wieku i działające do dziś jak np. brytyjska Labour Party stawia sobie za cel likwidację bezrobocia i równouprawnienie ekonomiczne obywateli. Zachodnioeuropejskie partie socjaldemokratyczne, wyrosły z ruchu związkowego, doprowadziły do powstania prawa pracy regulującego problemy związane z zatrudnieniem i działalnością zakładu i pracowników. Ruchy lewicowe

propagowały interwencjonizm państwowy (choć nie tylko one) i broniły wszelkich typów własności. To m.in. lewica niemiecka i skandynawska jako pierwsze dążyły do wprowadzenia modelu współzarządzania zakładami pracy przez pracowników. Lewica zawsze krytykowała lioliberalizm zakładający swobodę konkurencji, wolnej od ingerencji państwa.

Efekty działalności polskiej lewicy wywodzącej się z PRL-u, wskazują, że właściwie ma ona typowo liberalny charakter. Potwierdzeniem tego jest jej podejście do procesów przekształceń własnościowych oraz komercjalizacji przedsiębiorstw państwowych. Antyspołeczna polityka gospodarcza dotycząca sfery budżetowej, budownictwa i całkowity brak pomysłów

Zapraszamy Państwa do współdziałania w tworzeniu „Biuletynu”. W rubryce „Wolna trybuna” prezentować będziemy różne poglądy — znajdują się też tutaj materiały, z treścią których redakcja nie zawsze się zgadza, ale które mogą przyczynić się do dyskusji o kształcie stosunków gospodarczych i społecznych w RP, o wdrażanych i proponowanych reformach, o wszystkich bolączkach, z jakimi mamy do czynienia na co dzień. Zapraszamy Komisje Zakładowe i wszystkich chętnych do wymiany poglądów.

MACIEJ ŁOMICZ

Zarząd Regionu Białystok NSZZ „Solidarność”
ul. Suraska 1, tel. 232-46 do 9
proponuje

USŁUGI POLIGRAFICZNE

WYKONANE TECHNIKĄ OFFSETOWĄ

(druk czarny i wielobarwny, do formatu B-3)

- PLAKATY REKLAMOWE
- DRUKI AKCYDENSOWE, FIRMOWE
- GAZETY, BROSZURY

USŁUGI KSEROGRAFICZNE

Formaty: A-5, A-4, A-3

CENY KONKURENCYJNE

BIULETYN INFORMACYJNY
NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”
REGION BIAŁYSTOK

SOLIDARNOŚĆ

ADRES REDAKCJI: ul. Suraska 1, pok. 69, 15-093 Białystok, tel. 232-46 w. 16; fax 232-48

REDAKCJA: Mirosław Markowski (red. naczelny), Bohdan Paszkowski, Artur Jan Szczyński

STALI WSPÓŁPRACOWNICY: Maciej Łomicz, Wojciech Małanowski

DRUK: Zarząd Regionu Białystok NSZZ „Solidarność”, na maszynach podarowanych przez AFL-CIO, ul. Suraska 1, tel. 232-46 w. 34